Noia de vidre

Per EloiA el dg., 09/09/2007 - 09:00

Els Pets

-

Respira

Lletra original

Cada dia cap als volts de les nou,mentre el poble es treu el son,ella surt de casa sense fer sorollesquivant els gats que li estripen els mitjons.Jo m´espero sense poder dormiri l´espio des del llittot contant les hores que queden per tenirel moment pel qual vull que arribi ja la nit,quan des del campanarsonen els quartssempre empaitantles dotzeella des del quarto estantun breu instantem mira i plora.Parla amb minoia de vidre,parla amb mi,digue´m que vols.Donaria el que fos per saber què m´amaguesquan et quedes tota sola a casa.Ja fa mesos des de que va arribara la casa del davant,si ens trobem fa veure que no sap ni que sóc,però a la nit és meva durant aquells segons,quan des del campanarsonen els quartssempre empaitantles dotzeella des del quarto estantun breu instantem mira i plora.Parla amb minoia de vidre,parla amb mi,digue´m que vols.Donaria el que fos per saber què m´amaguesquan et quedes tota sola a casa.

Lletra traduïda

... domestica’m.

TOT EL QUE ÉS ESSENCIAL ÉS INVISIBLE ALS ULLS

"Si vols fer el favor... domestica'm!- digué la guineu.- Prou ho voldria - respongué el petit príncep -, però no tinc gaire temps. Tinc amics per descobrir i moltes coses per conèixer.- Només coneixem les coses que domestiquem - digué la guineu - Els homes ja no tenen temps de conèixer res. Tot ho compren fet a les tendes. Però com que de tendes d'amics no n'hi ha, els homes ja no tenen amics. Si vols un amic, domestica'm.- S'ha de ser molt pacient - respongué la guineu-. Primer t'asseuràs una mica lluny de mi, sobre l'herba. Jo et miraré de cua d'ull i tu no diràs res. El llenguatge és font de malentesos. Però cada dia podràs seure una mica més a prop...El petit príncep va tornar l'endemà.- Hauria estat millor venir a la mateixa hora - digué la guineu -. Si véns, per exemple, a les quatre de la tarda, des de les tres començaré a ser feliç. Com més temps passi, més feliç em sentiré. A les quatre ja em posaré anguniosa i plena de neguit; descobriré què val la felicitat!. Però si véns a qualssevol hora, mai no sabré a quina hora guarnir-me el cor... Calen ritus...- Què és un ritu? - digué el petit príncep.- També és una cosa oblidada - diguè la guineu - . És el que fa que un dia sigui diferent dels altres, una hora diferent a les altres hores (...)És així com el petit príncep domesticà la guineu. I quan fou l'hora de marxar (...)- Adéu - digué la guineu-. Heus aquí el meu secret. És molt senzill: només hi veiem bé amb el cor. **TOT EL QUE ÉS ESSENCIAL ÉS INVISIBLE ALS ULLS** (...)"